

VẠT NẮNG CHIỀU HÔM !

*Thôi ! nghĩ rằng mình không còn nữa
Vạt nắng về chiều bóng ngã non mây
Đêm miên man dài ngỡ ban ngày
Nơi bóng xế chiều hôm buồn lạnh đợi
Cứ ngỡ rằng hào quang thêm rạng chói
Viễn cảnh xa mờ vời vợi thoáng mây bay
Nơi yên bình vui giấc sum vầy
Nơi hội tụ siêu nguồn chân lý
Tháng ngày qua ân tình tri kỷ
Tùng dáng hoa tàn vỡ dưới tầm tay
Nơi khướt say tâm sự mãi vơi đầy
Nơi quện tụ hình hài thêm cần cõi
Anh lại về bóng đêm nhòa tăm tối*

Nỗi đường xa hun hụi mãi chân mây
Nơi ùa về thêm cát sóng bủa vây
Nơi hốc núi tan mây thần tượng
Cho nỗi nhớ chất đầy ngất ngưỡng
Cho tóc mây êm ngủ dưới chân mi
Cho nỗi buồn vò võ thoáng năm dài
Cho trôi mãi vật vờ cơn sóng cả
Thuở đại dương hải âu thời vật vã
Thốc biển xanh sóng dậy phủ mầm non
Chuyến đò qua thêm nỗi nhớ hao mòn
Tháp ngà chột ru êm con chim nhận!

Phan Văn Huy Tâm